

Privatiseren: is het budget halfleeg of halfvol?

Armoede maakt geprivatiseerde clubs creatief

De echte reden achter privatiseren is doorgaans dat de gemeente in kwestie een bezuinigingsopgave heeft en deze denkt te behalen door de sportvelden op afstand te plaatsen. Feitelijk een negatieve insteek dus. Maar hoe werkt dat nu uit in de praktijk? Fieldmanager zoomt in op twee concrete voorbeelden, Wijchen en de gemeente Bronckhorst.

Auteur: Hein van Iersel

4 min. leestijd

INTERVIEW

Wijchen is in dit verband duidelijk de senior van deze twee. Al in de vorige eeuw werd hier de Stichting Groene Grasvelden opgericht. Deze stichting is tussen de gemeente Wijchen en de clubs in geschoven en regelt samen met de gemeente alles wat samenhangt met de aanleg en het onderhoud van de velden, inclusief de aanbesteding van het beheer van de velden en het aansturen van vrijwilligers. In Bronckhorst is de bezuinigingsopgave pas een drietal jaar oud.

Johan Verstege is samen met zijn adviseur Arno Harmsen naar het kerkdorpje Balgoy in Wijchen gekomen om te praten over de manier waarop Bronckhorst de zaak heeft opgepakt voor zijn club VV Vorden. Hij meldt dat de velden sterk zijn verbeterd in kwaliteit. De Stentor, het regionale dagblad, plaatste de velden vóór de privatisering ver onderaan in het rechterrijtje. Na de privatisering stonden de velden al het eerste jaar in de top drie. Dat wil niet zeggen dat er geen uitdagingen meer zijn voor Vorden en de negen andere clubs in de gemeente Bronckhorst. De gemeente heeft de privatisering zo ingestoken dat de clubs eenmalig een pot geld krijgen met de omvang van vier jaar onderhouds- en renovatiekosten. Dat lijkt veel, maar we moeten volgens penningmeester Verstege vooral niet vergeten dat veel van de velden en complexen te maken hadden met een aanmerkelijke achterstand in onderhoud. Buiten de eenmalige uitkering voor vier jaar moeten de clubs van Bronckhorst dus volledig zelfvoorzienend zijn. Alle groot onderhoud en renovatie moeten door henzelf worden opgehoest, en dat geldt ook voor het onderhoud van de gebouwen, die door de verenigingen voor één euro zijn gekocht. Wat Harmsen gedaan heeft in het proces, is onder andere het opleiden van de vrijwilligers en het schrijven van een plan voor het onderhoud

van de komende twintig jaar. Zijn mening over Bronckhorst, kort samengevat: 'Prima, maar op deze manier moet je niet aan kunstgras beginnen of er zelfs maar aan denken. Dat is eenvoudig niet te betalen.'

In tegenstelling tot wat je zou kunnen verwachten, klinkt Verstege opvallend goedgeluimd onder de uitdaging. Hij lijkt er heilig van overtuigd dat het allemaal wel gaat lukken. Alle clubs in Bronckhorst zijn geprivatiseerd, maar VV Vorden heeft samen met twee andere clubs een stichting opgericht die de btw van de onderhoudskosten moet terugkrijgen. De overige clubs doen dat op hun eigen manier en maken verder ook geen gebruik van de dienst van Harmsen van Grasmeeesters. Deze stichting is ook de aangewezen partij om de verhuur van de velden aan externe partijen te regelen. Bijna terloops noemt Verstege nog een ander aspect. Doordat het bestuur van de clubs en van de stichting verschillende rechtspersonen zijn, is het lastiger voor een clubbestuurder om een greep in de kas van de overkoepelende stichting te doen. Het geld dat in deze stichting zit, moet niet ingezet kunnen worden om gaten in de begroting elders te bestrijden. Dit geld is voor het onderhoud van de velden en nergens anders voor.

Wijchen

Vergeleken hiermee is de situatie in Wijchen bijna riant te noemen. Het model van Wijchen wordt zelfs 'geëxporteerd' naar een aantal buurgemeentes, die hun velden ook in de stichting willen laten opnemen. Op die manier krijgt de Stichting Groene Grasvelden voldoende budget van de gemeente om bijvoorbeeld kunstgrasvelden iedere tien jaar van een nieuwe toplaag te voorzien. De regie voor renovatie is in handen van de gemeente Wijchen, samen met een adviesgroep RSA, waarin alle ver-

enigingen een vertegenwoordiger hebben. Maar natuurlijk gaat ook in Wijchen niet alles van een leien dakje. Het veld waarop we de groepsfoto maken, is een Xtragrass-veld, dat vorig jaar onder toezicht van Copier is aangelegd. Cees Jansen, die hier namens de stichting niet rechtstreeks bij betrokken was: 'Dat is niet goed gegaan. Volgens ons is de laag net onder de Xtragrass-backing te vet en daardoor te weinig doorlatend. Nu oogt het veld mooi, maar bij veel regen kan het water niet snel genoeg weggelopen.' Hans Willems, voorzitter van Balgoy, heeft ook spijt: 'Voor dit geld hadden we beter kunnen investeren in een kunstgrasveld.'

**Het model van Wijchen
wordt zelfs 'geëxporteerd'
naar een aantal
buurgemeentes,
die hun velden ook in de
stichting willen laten
opnemen**

Cees Jansen

Johan Verstege

Hans Willems

Armoede

Hoewel de clubs in Wijchen financieel een beter plaatje kunnen laten zien dan de clubs in Bronckhorst, geldt voor beide dat armoede creatief maakt. Zo kan Vorden ervan profiteren dat de club in een toeristisch zeer aantrekkelijke gemeente ligt en uit die hoek af en toe wat extra geld genereren, bijvoorbeeld door het complex te verhuren voor een evenement of een bijeenkomst. Hans Willems heeft als bestuurder ook kunnen profiteren van een andere bijzonderheid. Zijn club is de thuisclub van Roy Mackaay, en al een aantal keren trad Mackaay als suikeroom op doordat een deel van zijn transfersom bijgeschreven werd op de bankrekening van Diosa. Toen Mackaay naar Feyenoord ging, kreeg de club meer dan 10.000 euro, en eerder, bij de transfer naar Bayern München, bijna

50.000 euro. Daarnaast proberen beide clubs bij te beunen om op die manier extra geld van de gemeente krijgen. Diosa organiseert bijvoorbeeld de avondvierdaagse en VV Vorden organiseert vergelijkbare evenementen.

Zowel de afvaardiging van Wijchen als die van Bronckhorst is ervan overtuigd dat het onderhoud goedkoper en beter kan doordat de clubs zelf eigenaar zijn. Op het moment dat de gemeente eigenaar is, is men minder voorzichtig met een veld. Gezien het verschil in financiering is het logisch dat er ook een verschil in contributie bestaat. Een gewoon lidmaatschap in Balgoy kost 125 euro. Dat is duidelijk onder het landelijk gemiddelde, zeker als je je realiseert dat de club slechts 270 leden heeft – wat overigens indrukwekkend veel is voor

Arno Harmsen

een dorp met 600 inwoners. Het lidmaatschap in Vorden is duurder, maar met 165 euro ook nog steeds aan de onderkant van het landelijk gemiddelde.

Onderhoud

Het onderhoud hebben beide stichtingen uitbesteed. Zowel Cees Jansen van de Stichting Groene Grasvelden als Harmsen van Grasmeesters gelooft dat het handig is om het dagelijkse onderhoud uit te besteden. Dat is te veel gevraagd van de vrijwilligers. Dat wil niet zeggen dat vrijwilligers niet belangrijk zijn; verre van dat. Vooral Cees Jansen besteedt bovengemiddeld veel tijd aan het trainen en enthousiast houden van zijn vrijwilligers. Zonder deze vrijwilligers is het allemaal niet mogelijk.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5804